

11. Krasnyih V. V. «Svoy» sredi «chuzhih»: mif ili realnost' / Viktoriya Vladimirovna Krasnyih. - M.: ITDGK «Gnozis», 2003. – 375 s.
12. Kryisin L.P. Etnostereotipy v sovremennom yazykovom soznanii: k postanovke problemy // Filosofskie i lingvovulturologicheskie problemy tolerantnosti / L.P.Kryisin. - M.: OLMA-PRESS, 2005. – 542 s.
13. Kuzminskiy A.I. Metodyka navchannia anhliskoi movy v aspekti komunikativno-kohnityvnoho pidkhotu / A.I. Kuzminskiy, O.I. Vovk. – Cherkasy: Vyd-vo ChNU im. B. Khmelnytskoho, 2011. – 316 s.
14. Lebedinskiy S.I. Teoriya obucheniya russkomu yazyku kak inostrannomu: psihologo-lingvisticheskie i lingvometodicheskie aspekty: ucheb. posobie dlya studentov / S.I. Lebedinskiy. - Minsk: Izd-vo BGU, 2005. – 391 s.
15. Mazunova L. K. Sistema ovladeniya kulturoy inoyazychnogo pisma v yazykovom vuze : dis. ... doktora ped.nauk: 13.00.02 / Mazunova Lidiya Konstantinovna. – Moskva, 2005. – 353 s.
16. Makarov M. L. Osnovyiteoriidiskursa / MihailLvovichMakarov. – M.: Gnozis, 2003. – 280 s.
17. Martynova A. G. Obuchenie akademicheskemu pismennomu diskursu v zhanre ekspozitornogo esse (na materiale starshih kursov yazykovogo vuza) : dis. ... kandidata ped. nauk: 13.00.02 / Martynova Anna Gennadevna. – Omsk, 2006. – 207 s.
18. Musulbes S. N. Obuchenie argumentiruyuschemu diskursu v sfere pismennogo soobscheniya (yazykovoy vuz, prodvinutyiy etap, angliyskiy yazyk): dis. ... kandidata ped. nauk: 13.00.02 / Musulbes Sofiya Nikolaevna. – Moskva, 2005. – 202 s.
19. Nikolaieva S. Yu. Zmist navchannia inozemnykh mov i kultur u serednikh navchalnykh zakladakh / S. Yu. Nikolaieva // Inozemni movy. - № 3. – 2010. – S. 3–10.
20. Sedov K. F. Diskurs i lichnost. Evolyutsiya kommunikativnoy lichnosti / Konstantin FYodorovich Sedov. – M. : Labirint, 2004. – 320 s.
21. Solovova E. N. Metodika obucheniya inostrannym yazykam: Bazovyy kurs lektsiy: Posobie dlya studentov ped. vuzov i uchiteley / Elena Nikolaevna Solovova. – M. : Prosveschenie, 2002. – 239 s.
22. Soloshchuk L. V. Verbalni i neverbalni komponenty komunikatsii v anhlomovnomu dyskursi / L. V. Soloshchuk. – Kh.: Konstanta, 2006. – S. 1–41.
23. Formanovskaya N. I. Kommunikativnye, sotsialnye i psihologicheskie roli yazykovoy lichnosti / N. I. Formanovskaya // Zhurnalistika i kultura rechi. – 2007. – № 1. – S. 18 – 20.
24. Chafe W.L. Givenness, contrastiveness, definiteness, subjects, topics and point of view / W.L. Chafe //Subject and topic / ed. by C.N.Li – N.Y.: Academic Press, 1976. – P. 26–56.
25. Hayes J. R. A New Framework for Understanding Cognition and Affect in Writing / J. R. Hayes // The Science ofWriting : theories, methods, individual differences and applications / [ed. By C. M. Levy, S. Ransdell]. – NJ : Lawrence Erlbaum Associates, 1996. – P. 1–27.

В статті описані умови формування англійського дискурсу в письмі у студентів економістів – міжнародників. Виділено і дано характеристику признакам письмового дискурсу і соціокультурним факторам, які впливають на його створення. Установлено, що письмо, як продуктивний вид діяльності характеризується такими етапами створення письмового тексту: етап мотивації і формування мовної інтенції, етап орієнтування, етап планування, етап реалізації плану, етап контролю. Описано умови навчання, які є ефективними в процесі формування дискурсивної компетентності.

Ключові слова: дискурсивна компетентність, письмовий дискурс, умови навчання, вміння і навички.

To become proficient in English for Specific Purposes (ESP) is an integral part of training of future international economists. This paper analyzes and defines the conditions of formation of foreign language discourse competence in writing. The aim of the article is to study prerequisites and specific features of teaching professional English writing. Methods. The ideas of different scientists have been highlighted to analyze the existing scientific concepts concerning prerequisites and specifics of teaching future international economists' foreign language discourse competence in writing. Author determined and characterized a range of techniques and forms that are effective in the implementation of conditions of formation of discourse competence in writing. Results. It should also be noted that writing is seen as a form of speech activity, which from the point of view of quantity and content of its phases, has a very significant difference compared to all other types of speech activity. It includes four main stages: planning, drafting, revising, and editing. Thus, to form professionally oriented scientific writing skills it is necessary to go through such stages as pre-writing, writing, revision, and editing. Conclusion. Discourse competence in written discourse refers to the appropriate use of linguistic resources and rhetorical strategies that allow effective communication in specific contexts according to both the purpose of the text and the expectations of the target audience.

Key words: discourse competence, written discourse, prerequisites and specifics of teaching, skills

УДК 378.147

Галушак Ірина Євгенівна,

кандидат економічних наук, доцент,

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника, м. Івано-Франківськ

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ ДО ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розглядаються основні поняття і категорії правового забезпечення сфери професійної діяльності. Здійснено теоретичний аналіз ролі правової культури особистості в умовах демократизації і гуманізації системи вищої освіти, особливості відображення у її структурі змісту правової освіти та виховання. Особливу увагу автор приділяє побудові дидактичної моделі підготовки майбутніх економістів до правового забезпечення професійної діяльності. Доведено, що основною метою професійної освіти є підготовка кваліфікованого спеціаліста. Визначено перспективи подальших досліджень у даному напрямі.

Ключові слова: правова культура, правові дисципліни, правове забезпечення, професійна діяльність, підготовка фахівців, майбутній фахівець економіки.

Постановка проблеми. Соціально-економічні реформи українського суспільства викликали бурхливий розвиток економічної освіти. Останні роки в Україні відзначилися суттєвими змінами у теорії і практиці правового забезпечення всіх галузей

життєдіяльності людини у суспільстві. Не минули ці зміни і систему економічної освіти. На нашу думку, підготовка майбутніх економістів до правового забезпечення своєї професійної діяльності у вищих закладах освіти позитивно впливає не тільки на

формування їх особистісної культури, але й на рівень професійної готовності на перенесення і використання знань і досвіду у практичній діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Формування нової моделі навчання економістів і юристів присвячені праці Н.Азеркін, В.Журавський, Т.Данько, Н.Дорохов, В.Ладиченко, Л.Поліщук, Є.Суханов, Р.Стефанчук та ін. та підготовки фахівців економічного профілю (І.Каленюк, С.Мочерного, О.Падалки, Р.Костенко та ін.). Водночас поза увагою дослідників залишилось обґрунтування концептуальних засад підготовки майбутніх економістів до правового забезпечення професійної діяльності.

Мета статті: обґрунтувати концептуальні засади підготовки майбутніх економістів до правового забезпечення професійної діяльності.

Результати дослідження. Варто зазначити, що в психолого-педагогічній літературі немає єдиної думки щодо розуміння «компетентності» як категорії, її структури і видів. Полеміці підлягають такі поняття, як компетентність і компетенція, ключові компетенції, компетентнісний підхід. Насамперед звернемось до словникових джерел.

Так, за новим тлумачним словником української мови «компетенція» – добра обізнаність із чим-небудь; «компетентний» – який має достатні знання в якій-небудь галузі; який з чим-небудь добре обізнаний; тямущий [2, с.305].

В словнику іншомовних слів ми знайшли таке тлумачення цих понять. «Компетенція» - коло питань, в яких дана особа володіє пізнанням, досвідом. «Компетентність» – 1) володіння компетенцією; 2) володіння знаннями, що дозволяють судити про щось. Поняття «компетентний» тлумачиться як: 1) той, хто володіє компетенцією; 2) знаючий, обізнаний в певній галузі [5, с.247].

Термін «компетенція» сьогодні широко використовується там, де йдеться про навчання та виховання. За словами В.Расвського та А.Хуторського, компетенція – це коло питань, щодо яких людина добре обізнана, пізнала їх на основі власного досвіду, а компетентність у визначеній галузі – це поєднання відповідних знань і здібностей, що дозволяють обґрунтовано судити про цю сферу й ефективно діяти в ній [3, с. 3-10].

На думку В. Кальней, С. Шишова, компетенція – це загальна здібність, що ґрунтується на знаннях, досвіді, цінностях, схильностях, які надбані завдяки навчанню [6]. Компетенція не може зводитись до знань, до навичок, бути компетентним не означає бути вченим або освіченим.

За словами В. Кальней та С. Шишова, про компетенцію йдеться тоді, коли вона виявляється у будь-якій ситуації; невиявлена компетенція є тільки потенційною, і вона вже не є компетенцією, а тільки прихованою можливістю [6]. Найскладніша проблема в тому, щоб визначити ті знання, які б забезпечили формування необхідної компетенції.

Зауважимо, що принципово важливо розмежовувати поняття «компетенція» і «компетентність». Тлумачення першого з них пов'язане із безпосереднім перекладом із латинської мови – «відповідність», другого – як реально сформовані особистісні якості фахівця. На нашу думку, «компетентність» – це комплексна характеристика особистості, яка включає суму знань, навичок та відносин, що дають змогу ефективно здійснювати певну діяльність. На кожному віковому етапі компетентність має орієнтовні показники розвитку особистості. Нас передусім цікавило формування професійної компетенції фахівців економіки. Однією з провідних компетентностей у професійній діяльності фахівця економіки є його правова компетентність, оскільки її сформованість надає особистості можливість вільно орієнтуватись у правових явищах, визначати правові причинно-наслідкові зв'язки, виділяти та розрізняти правові відносини людини з суспільством та навколишнім середовищем, приймати обґрунтовані життєві та професійні рішення і здійснювати їх відповідно до законодавчих норм. Зазначимо, що феноменологія правової компетентності особистості досліджується сучасними дослідниками (В. Варуков, Т. Волох, О. Панова, В. Персицька, В. Олейник), однак залишає

свою дискусійність, особливо в контексті проблематики вищої школи.

Вивчення й аналіз наукового фонду з проблеми саме правової компетентності дозволяє уточнити зміст, що доцільно вкладати у це поняття. Існує точка зору, за якою правова компетентність особистості припускає низку блоків, а саме: знання про значення, про різні сфери, механізми правового регулювання суспільного життя; здатність до аналізу правових ситуацій, визначення оптимуму правової інформації; готовність і вміння використовувати механізми і засоби правового вирішення життєвих проблем; уміння виділяти правові аспекти будь-якої ситуації; бачити правові наслідки схвалювальних рішень та здійснювальних дій [4, с. 31].

Виходячи з проведеного теоретичного аналізу, визначено основні складові правової компетентності, яка містить: а) правову освіченість як сукупність знань з проблем права; б) правову спрямованість як сукупність ставлень до права як соціальної, державної та особистісної цінності й зумовлює потребу постійно отримувати, розширювати арсенал засобів визначення та вирішення правових проблем; в) правову готовність як наявність умінь з вирішення конкретних правових питань. Ми виходили з розуміння правової компетентності, зокрема економіста, як важливої інтегративної особистісно-професійної якості, підґрунтям якої виступають знання особистості та її досвід поведінки. Відтак, основними способами формування правової компетентності у майбутніх економістів є правова освіта й правове виховання та соціалізація у правовому середовищі закладу вищої освіти.

З огляду на те, що перед вищою школою постає завдання пошуку нових підходів професійно-педагогічної підготовки майбутніх економістів. До числа умов оновлення економічної освіти належить посилення практичної зорієнтованості навчальних предметів, у яких викладається основи права, господарське право, міжнародне право, управління економічно безпекою бізнесу та ін.; використання в практиці викладання правових дисциплін особистісно-орієнтованих технологій та методик організації навчального процесу та забезпечення єдності економічної та юридичної підготовки.

Задоволення визначених потреб може здійснюватися у різний спосіб. Одним з шляхів є шлях правової освіти засобами правового забезпечення повсякденної професійної діяльності економістів. Створення умов для формування правової культури особистості у закладах вищої освіти вимагає органічного поєднання процесів правової освіти студентів та здобуття ними усвідомленого правового досвіду життя, формування на цих засадах усталених ціннісних орієнтацій та світогляду.

У межах нашого дослідження важливо підкреслити, що підготовка майбутніх економістів до правового забезпечення своєї професійної діяльності у закладах вищої освіти позитивно впливає не тільки на формування їх особистісної правової культури, але й на рівень професійної готовності, на перенесення і використання свого власного досвіду у засвоєнні цієї культури у виробничу сферу.

Системоутворюючим фактором розробленої дидактичної моделі ми розглядаємо ситуацію спільної продуктивної діяльності викладача і студентів – майбутніх економістів, яка буде реальним середовищем для набуття і усвідомлення досвіду використання правових норм у взаємодії і співпраці. Першим структурним компонентом цієї моделі нами визначено усвідомлення діяльності і особистісної позиції економіста як організатора і керівника та здатність здійснювати економічну діяльність в нових умовах і забезпечувати її нормативно-правову регуляцію. Студенти отримали знання про порядок прийняття на роботу, поняття та види правопорушення; поняття та види юридичної відповідальності.

Другий компонент дидактичної моделі, що пропонується, пов'язаний із зміною функцій і способів структурування знань щодо організації процесу їх засвоєння. Ми виходили з того, що знання загалом і знання про правові норми зокрема, в наш час набули значення «третьої соціальної сили», володіння якою дає людині можливість зайняти певне місце в сучасному суспільстві. Тривалий

час засвоєння знань було головною метою діяльності студента, а той чи інший рівень оволодіння знаннями – критерієм його розвитку як особистості і професіонала.

Аналізуючи процес навчання у вищій школі, ми дійшли висновку, що знання – це не лише інформація, а й перевірений практикою результат пізнання особистістю дійсності. Для того, щоб інформація перетворювалася на знання, студент повинен зрозуміти її сенс. На думку А. Вербицького, знання являють собою підструктуру особистості, що містить не лише відображення предметів об'єктивної дійсності, але й дійове ставлення до них, особистісний сенс засвоєння. Якщо розглядати цю думку в контексті формування правової компетентності майбутніх економістів, то необхідно зробити перехід: від знака (інформації) до думки, і далі від думки до дії: «... щоб отримати статус знання усвідомленого відображення дійсності, інформація з самого початку повинна «примірюватися» до дії, засвоюватися в її контексті. Треба, щоб кожне нове поняття або положення, яке вводиться викладачем, перебудовувало структуру минулого досвіду і продилялись би їх змістовні зв'язки з ситуаціями майбутнього професійного використання» [1, с. 13].

Студенти отримали знання про: авторське право та суміжні права; загальні положення про право інтелектуальної власності; загальні положення про цивільно-правовий договір; загальну характеристику права власності; загальна характеристика підстав припинення трудового договору.

Третій компонент дидактичної моделі, який потребує реорганізації, пов'язаний з висуванням на перший план соціальної природи будь-якого студента. Це передбачає орієнтацію технології педагогічного процесу на використання групових форм навчання, спільної діяльності, на різноманітність форм взаємодії, міжособистісних відносин, що сприяють і забезпечують

природньому зростанню індивідуального «Я» особистості майбутнього педагога з надр «колективного суб'єкта учіння». Саме в колективних формах навчання виникає реальна можливість створювати ситуації, що моделюють умови педагогічного процесу, в яких має здійснюватися професійна діяльність педагога, саму цю діяльність і діяльність інших учасників; розглядати зміст їх відносин. Чинники виникнення і шляхи розвитку цих взаємовідносин у співпраці та взаємодії з урахуванням правових норм.

Результати навчання цього компоненту були отримані із знання та вміння. А саме, знати: правові основи життєдіяльності людини у соціально-неоднорідному суспільстві; порядок прийняття на роботу та підстави припинення трудового договору. Вміти: працювати з текстом нормативно-правових актів; реалізовувати власні права та захищати законні інтереси, а також аналізувати конкретні життєві ситуації.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Впровадження даної моделі сприятиме розвитку правової свідомості майбутніх економістів, усвідомлення ними свого професійного «Я» і засобів професійної діяльності крізь призму правових норм, здобуття досвіду рішення професійних завдань відповідно до існуючих вимог. Це дає підстави розглядати формування правової культури майбутніх педагогів, з одного боку, як один із шляхів гуманізації їх професійної діяльності, з другого – як підвищення якості правової компетентності у процесі підготовки фахівців до даної діяльності. Перспективою подальшого дослідження вбачаємо в необхідності розробки елективного навчального курсу «Правове забезпечення професійної діяльності економіста», який доцільно включити в систему підготовки фахівців економіки на випускних курсах.

Список використаних джерел

1. Вербицкий А.А. Психолого-педагогические особенности контекстного обучения/А.А. Вербицкий. – М.: Знание, 1987. – С.186.
2. Новый тлумачний словник української мови. – у 4-х томах, К.: «Аконіт», II том, 2001. – 862 с.
3. Раевский В., Хуторский А. Предметное и общепредметное в образовательных стандартах/В.Раевский, А.Хуторский // Педагогика. – 2003. – № 3. – С.3-10.
4. Романова І.А. Компетентнісний підхід до правової освіти студентів / Педагогіка та психологія: зб. наук. праць // За ред. І.Ф. Прокопенка, В.І. Лозової. – Харків: Курсор, 2008. – Вип. 33. – С. 26-35.
5. Словар иностранных слов./ред. Петров, Ф.Н. – 18 изд., стер. – М.: 1989. – 624 с.
6. Шишов, С.Е. Школа: мониторинг качества образования / С.Е. Шишов, В.А. Кальней. – Издание 3-е, исправленное и дополненное. – Москва : Педагогическое общество России, 2000. – 320 с.

References

1. Verbic'kij A.A. 1987. Psihologo-pedagogicheskie osobennosti kontekstnogo obuchenija [Psychological and pedagogical features of contextual learning]. M.: Znanie.
2. Novyj tлумachnyj slovnyk ukrayins'koyi movy. 2001.[New Explanatory Dictionary of the Ukrainian Language] u 4-x tomax, K.: «Akoniť», II tom.
3. Raevs'kij V., Hutors'kij A. 2003. Predmetnoe i obshhepredmetnoe v obrazovatel'nyh standartah [Subject and general subject in educational standards]. Pedagogika. # 3, p.3-10.
4. Romanova I.A. 2008. Kompetentnisnyj pidxid do pravovoyi osvity studentiv [Competent approach to legal education of students]. Pedagogika ta psyholohiya: zb. nauk. prac". Xarkiv: Kursor,. – Vyp. 33. p. 26-35.
5. Slovar inostrannyh slov. (1989) [Dictionary of foreign words]. 18 izd., ster. M.:
6. Shishov, S.E. 2000. Shkola: monitoring kachestva obrazovaniya [School: monitoring the quality of education]. Izdanie 3-e, ispravlennoe i dopolnennoe. Moskva: Pedagogicheskoe obshchestvo Rossii,.

В статье рассматриваются основные понятия и категории правового обеспечения сферы профессиональной деятельности. Осуществлен теоретический анализ роли правовой культуры личности в условиях демократизации и гуманизации системы высшего образования, особенности отражения в ее структуре содержания правового образования и воспитания. Особое внимание автор уделяет построению дидактической модели подготовки будущих экономистов к правовому обеспечению профессиональной деятельности. Доказано, что основной целью профессионального образования является подготовка квалифицированного специалиста. Определены перспективы дальнейших исследований в данном направлении.

Ключевые слова: правовая культура, правовые дисциплины, правовое обеспечение, профессиональная деятельность, подготовка специалистов, будущий специалист экономики.

The article deals with the basic concepts and categories of legal support in the sphere of professional activity. Theoretical analysis of the legal culture personality role in the conditions of democratization and humanization at the system of higher education and features of reflection in its

structure of the content in legal education and upbringing is carried out. The author pays particular attention to the construction of a didactic model for the preparation of future economists to the legal provision in professional activities. The first structural component is defined by the awareness of the activity and personal position of the economist as the organizer and the leader that is underlined. The second component is related to the change of functions and methods of structuring knowledge about the organization in the process of their assimilation. The third component is associated with highlighting the social nature of any student. Approaches to the profession-pedagogical training of future economists are considered. The author reveals the concept and gives a description of the legal competence of future specialists in the economy. According to our study, the training of future economists in the legal provision of their professional activities in higher education institutions has a positive effect not only on the formation of their personal legal culture, but also on the level of professional readiness for the transfer and use of their own experience in assimilating this culture into a sphere of production. The article focuses on the fact that knowledge – is not only information, but also a proven practice of the result of a person's knowledge of reality. The expediency of understanding the legal competence as an important integrative personality-professional quality, the basis of which is the knowledge of the person and his experience of behavior, is substantiated. It is specified that the main ways of forming the legal competence of future economists are legal education and legal education and socialization in the legal environment of the higher educational institution. It is proved that the main goal of professional education is the training of a qualified specialist. The author considers the formation of the legal culture in future pedagogues, on the one hand, as one of the ways of humanizing their professional activities, on the other – as improving the quality of legal competence in the process of training specialists to this activity. The prospects of further researches in this direction are determined.

Key words: legal culture, legal discipline, legal support, professional activity, training of specialists, future specialist in the economy.

УДК 378:37.091.33-027.22:373.2

Добош Олена Михайлівна,
кандидат педагогічних наук, доцент,
Мукачівський державний університет, м. Мукачево

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ДОШКІЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ В КОНТЕКСТІ АСИСТЕНТСЬКОЇ ПРАКТИКИ

У статті розглядаються питання професійної підготовки магістрів спеціальності «Дошкільна освіта» до викладацької діяльності в закладі вищої освіти в процесі асистентської практики. Визначені комплекс знань і вмінь, що повинні бути сформовані в майбутніх викладачів після проходження асистентської практики. Проаналізовано зміст асистентської практики, який охоплює коло завдань навчально-методичного спрямування, допоможе підвищити професійний рівень студентів і забезпечить якісне виконання ними професійних функцій. Розкрито значення асистентської практики для формування здатності майбутнього викладача дошкільної педагогіки до професійної діяльності.

Ключові слова: професійна підготовка, викладацька діяльність, магістр, дошкільна освіта, знання, уміння, асистентська практика.

Постановка проблеми. В умовах інтеграції національної освіти у європейський освітній простір, умовах інформатизації, глобалізації, технологізації освіти, посиленні ролі знань та практичного досвіду для розвитку сучасного суспільства особливого значення набуває проблема професійної підготовки майбутніх викладачів вищих навчальних закладів, здатних адаптуватися до сучасних швидкозмінних соціально-економічних умов та науково-технічних досягнень, реалізувати освітні стандарти, впроваджувати нові освітні технології, кваліфікованих, фахово компетентних, конкурентоспроможних на ринку праці.

Викладач вищого навчального закладу повинен бути винятково уважним як до нових реалій і тенденцій суспільного розвитку, так і до нововведень у сфері змісту, форм і методів навчання та виховання [6].

Діяльність викладача вищого навчального закладу має високу соціальну значущість, оскільки йдеться про формування майбутнього фахівця, від рівня підготовленості якого значною мірою залежить економічний, політичний, соціальний і культурний розвиток суспільства, формування національної свідомості й духовності її громадян [6], [7].

Згідно вимог сучасного ринку праці, фахівець в галузі дошкільної освіти має бути свідомим і самостійним у своїй діяльності, знати, до чого треба прагнути, що є в реалії, що йому потрібно робити і чому робити саме так, оцінювати наслідки своєї праці і нести за них відповідальність [1, с.5].

Відповідно до положень Болонської декларації підготовка майбутнього викладача вищого навчального закладу здійснюється через магістратуру. Студент-магістрант оволодіває поглибленими знаннями з педагогіки і психології вищої школи, методики викладання дошкільної педагогіки та фахових методик, уміннями інноваційного характеру, навичками науково-дослідної, науково-педагогічної діяльності.

Важливо, щоб у вищих навчальних закладах забезпечувалося не тільки спрямування навчально-виховного

процесу на озброєння майбутніх фахівців спеціальними знаннями, уміннями і навичками, а й відбувся розвиток професійно значущих якостей особистості майбутнього фахівця, його інтелектуального потенціалу, можливостей, інтересів, нахилів, мотивів і ціннісних настанов. Такий розвиток неможливий без практичного складника професійно-педагогічної підготовки, дієвим засобом якої є асистентська практика. Відтак, значно підвищуються вимоги до практичних умінь та здібностей майбутнього фахівця, його дослідницької діяльності; якості організації практики, удосконалення її змісту, умов проведення тощо.

Оскільки підготовка до викладацької діяльності є важливою складовою професійної педагогічної освіти, то необхідна організація цілеспрямованої підготовки студентів до цього виду роботи. А відтак необхідність вивчення змісту практичної підготовки магістрів спеціальності «Дошкільна освіта» і пошук оптимальних шляхів формування майбутнього викладача в системі вищої освіти представляють сьогодні актуальне питання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз педагогічної літератури свідчить, що сучасні дослідники визнають педагогічну практику обов'язковою складовою фахової підготовки педагога. У значному доробку науковців належна увага приділяється: значенню педагогічної практики та її ролі у професійному становленні майбутнього педагога (М. Євтух, І. Зяюн, Н.Кузьмін); різним аспектам функціонування системи неперервної професійної освіти (А. Алексюк, В. Галузинський, С. Гончаренко, Н. Ничкало, С. Сисоєва, Н. Лисенко); концептуальним засадам професійної підготовки майбутніх фахівців (Н. Гузій, Л. Хомич, Я. Цехмістер); проблемі формування професійно-педагогічної культури майбутнього вихователя дітей дошкільного віку (Л. Артемова, Г. Бєленька) [2, с. 100].

Проблеми ефективної організації педагогічної практики в педагогічних ЗВО розглянуто в наукових працях М. Букача, В. Гриньової, О.Лавриненко, І. Палышкової, Т. Полякової, Л. Хомич, А. Щербакова та ін. На необхідності поєднання теоретичної і